

Profund teatre lorquià, al Paranimf de la Jaume I - Mediterráneo - 27/01/2019

Profund teatre lorquià, al Paranimf de la Jaume I

Así que pasan cinco años representa alguns dels temes bàsics omnipresents en l'obra total de García Lorca, com solen ser el temps, l'amor i la mort: i temes entrecreuats, com ara la importància dels somnis, la frustració, el seu propi viatge interior i l'esterilitat. La narració d'aquesta obra, que es representarà al Paranimf de la Universitat Jaume I de Castelló el proper divendres, 1 de febrer, no significa la imatge doble d'aquesta vida, sinó la tensió del seu propi present a través de l'escriptura.

Així, trobem a un jove, enamorat de la seua estimada, qui li explica a un vell que, per causes que no són d'explicar, no podrà

casar-se amb ella... fins que passen cinc anys.

«Quan Lorca finalitza *Así que pasan cinco años* no podia imaginar que les premonicions que apareixen en l'obra es farien trágica realitat per a ell i per a tot el país», explica el director d'aquesta peça teatral, Ricardo Iniesta, que prossegueix: «Cinc anys després de signar el manuscrit seria assassinat al seu poble». Certament, «el 1936 es va obrir un pou on van caure tots, uns literalment i altres en sentit metafòric», relata Iniesta, autor també de la dramaturgia d'aquesta versió que ofereix la Compañía Atalaya. «Vuitanta anys després segueixen alguns milers espe-

Atalaya. La companyia interpretarà 'Así pasan cinco años', l'1 de febrer.

rant que se'ls tregui d'aquells pous», explica Iniesta. «per més que altres pensin com el Vell de l'obra que *la sangre se seca y lo pasado pasado*».

En tot cas, en l'obra l'únic per-

sonatge real és el Jove, ser pur, deslligat del contorn real, que només viu i ens fa viure la intimitat dels seus somnis i desitjos. La resta resulten projeccions seues o diferents encarnacio-

ns de la mort, en diferents claus, «sempre inquietants», afegeix el director teatral.

SURREALISME

«*La leyenda del tiempo*, com la subtitularà Lorca, té una profunda influència del surrealisme, així com de l'experiència viscuda pel seu autor a Nova York», expressa Ricardo Iniesta, per afegir a continuació que, davant la fredor de la seua recepció per part de les persones més properes solia dir «que eren obres del *teatre impossible* per al seu temps... que es valorarien quan passessin cinc dècades». Justament al 1986, quan es complien 50 anys del seu assassinat, Compañía Atalaya va estrenar la primera versió i ara tornen a ell per tornar al paisatge dels seus inicis com a companyia teatral. ≡

S. Ll.